



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 56.920/1
van 16 januari 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap en het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke assistentiebudget aan personen met een handicap, wat betreft de combinatie met andere zorgvormen, de spoedprocedure en diverse bepalingen’

Op 17 december 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap en het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke assistentiebudget aan personen met een handicap, wat betreft de combinatie met andere zorgvormen, de spoedprocedure en diverse bepalingen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 8 januari 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 januari 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering beoogt in hoofdzaak diverse wijzigingen door te voeren aan het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 ‘houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap’. Daarnaast wijzigt het ontwerp het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget aan personen met een handicap, wat betreft de combinatie met andere zorgvormen, de spoedprocedure en diverse bepalingen’ om de overgangsregeling in artikel 7 te verlengen tot 1 januari 2017.

3. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door de artikelen 7 en 19 van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’.

De in het eerste lid van de aanhef vermelde artikelen 8 en 16 van het decreet van 7 mei 2004 vormen geen rechtsgrond voor het ontwerp. Met ingang van 1 januari 2015 is in artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004 immers geen sprake meer van het persoonlijke-assistentiebudget, terwijl artikel 16 van hetzelfde decreet geen enkele machtiging verleent aan de Vlaamse Regering.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

4. Het ontwerp van besluit zou een beknopter opschrift kunnen krijgen, bijvoorbeeld “Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen inzake het persoonlijke-assistentiebudget”.

Aanhef

5. In het eerste lid van de aanhef dienen de verwijzingen naar de artikelen 8 en 16 van het decreet van 7 mei 2004 te worden geschrapt.

6. In het vierde lid van de aanhef dient de datum van het begrotingsakkoord, zijnde 5 december 2014, te worden aangevuld.

Artikel 3

7. Aangezien er geen ander advies is dat de deskundigencommissie zou moeten volgen, schrappe men in het ontworpen artikel 5, tweede lid, van het besluit van 15 december 2000 het woord “ook”.

Artikel 5

8. In de door punt 4° vervangen § 7 van artikel 8 van het besluit van 15 december 2000 schrijve men in het tweede lid “De budgethouder deelt de opname in een rust- en verzorgingstehuis mee aan het agentschap” in plaats van “De budgethouder moet de opname in een rust- en verzorgingstehuis aan het agentschap meedelen”.

Artikel 12

9. Het ontworpen artikel 13, tweede lid, van het besluit van 15 december 2000 verwijst naar “de machtiging, vermeld in de wet van 3 juli 1978 betreffende [de] arbeidsovereenkomsten”.

Het verdient aanbeveling te verduidelijken dat hiermee de machtiging “door een ouder of de voogd” wordt bedoeld, en te verwijzen naar artikel 43 van de wet van 3 juli 1978.

Artikel 15

10.1. Gelet op het tijdstip waarop het ontwerp aan de Raad van State voor advies is voorgelegd, heeft de ontworpen regeling krachtens artikel 15 van het ontwerp uitwerking met terugwerkende kracht, met name met ingang van 31 december 2014. Bovendien heeft artikel 3 van het ontwerp uitwerking met ingang van 1 maart 2014.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de betrokken bepalingen in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

10.2. Artikel 3 van het ontwerp legt met terugwerkende kracht tot 1 maart 2014 de verplichting op aan de deskundigencommissie om het advies van de regionale prioriteitencommissie te volgen.

Aangezien de deskundigencommissie tot nu toe beslissingen heeft kunnen nemen en heeft genomen zonder rekening te houden met het advies van de regionale prioriteitencommissie, zou deze terugwerkende kracht tot gevolg hebben dat deze beslissingen retroactief ongeldig worden. Aldus wordt, zonder bijzondere verantwoording, ingegrepen in

bestaande en verkregen situaties, op een wijze die niet kan worden gebillijkt. De terugwerkende kracht van artikel 3 van het ontwerp moet bijgevolg worden geschrapt.

10.3. Artikel 8 van het ontwerp vervangt artikel 10, § 1, van het besluit van 15 december 2000 en houdt in dat de termijn waarin de persoon met een handicap alle bewijsstukken moet bewaren, wordt verlengd van 5 tot 7 jaar. Het is mogelijk dat de termijn van 5 jaar verstrijkt tussen 31 december 2014 en de datum waarop de ontworpen regeling wordt bekendgemaakt. Een budgethouder voor wie de periode van vijf jaar verstrijkt in laatstgenoemde periode, mag ervan uitgaan dat hij de bewuste stukken niet langer moet bijhouden en mag vernietigen. Deze mogelijke aantasting van verkregen situaties kan evenmin worden gebillijkt.

11. In de mate de terugwerkende kracht behouden kan blijven, schrijve men “heeft uitwerking met ingang van” in de plaats van “treedt in werking op”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME